

NOTAT

Dato: 23.06.2014

NOTAT - LAR-BRUKERE MED OPPHOLD PÅ INSTITUSJON I ANNET FYLKE

Det fremgår av rundskriv 1-2/2006 fra Helse – og omsorgsdepartementet at personer innen rusmiddelomsorgen skal gis et tannhelsetilbud på landsbasis.

Tannhelsetjenestelovens § 6 - 3 sonderer ikke mellom statlige og private institusjoner. Regelen er derfor at det er oppholdsfylket som må dekke utgiftene uavhengig av om institusjonen er statlig eller privat.

Slik regelen i tannhelsetjenestelovens § 1 - 3, bokstav c er utformet omfattes som kjent "grupper av eldre, langtidssyke og uføre i institusjon og hjemmesykepleie" av ordningen med vederlagsfri tannbehandling, jfr. forskrift om vederlag for tannhelsetjenester i den offentlige tannhelsetjenesten av 24. mai 1984 § 1 Vilkårene etter forskriften er imidlertid at det dreier seg om "institusjon" og "hjemmesykepleie" og at institusjonsoppholdet eller pleie av hjemmesykepleien sammenhengende har en varighet på 3 måneder eller mer.

I NOU 2005:11 fremgår det imidlertid følgende i forhold til denne bestemmelse: *"Hva som skal defineres som institusjon og hjemmesykepleie, kan likevel være uklart. I merknaden til forskriften står det at institusjon skal forstås som sykehus, sykehjem, aldershjem og lignende som får sitt budsjett og regnskap godkjent av og tilskudd til drift fra en offentlig instans eller er tatt med i kommunal eller fylkeskommunal helse - og sosialplan".*

Som det fremgår av ovennevnte må det foretas en konkret vurdering i det enkelte tilfellet om institusjonen oppfyller de fastsatte vilkår. I Helse - og sosialdepartementet får vi opplyst at spørsmålet for private institusjoner blir om de i det hele tatt omfattes av loven med forskrift. Departementet henviste i den forbindelse til merknadene til forskriften som det er vist til ovenfor. Departementet opplyste at de for tiden arbeider med problemstillinger knyttet til tannhelse og at dette er en av problemstillingene. Spørsmålet om betaling for tannbehandling når det gjelder gjestepasienter som oppholder seg i privat institusjon, blir først om institusjonen omfattes av regelverket. Dersom svaret er bekreftende oppstår spørsmålet om hvilket fylke som har plikt til å dekke utgiftene.

Fylkestannlegen i Rogaland faller ned på bestemmelsen i tannhelselovens § 6 – 3, slik at det er oppholdsfylket også her som er avgjørende.

Med hilsen

Helene Haver, fylkestannlege

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen signatur.